

Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei și a sfintei Virginia

Israele, românul Meu popor, numai într-o sărbătoare aş sta cu tine, poporul, iubitul Meu. Doresc sfinții sărbători cu tine pe pământ ca și în cer, căci cerul s-a coborât pe pământ ca să lucreze cu tine și pentru tine și pentru Mine, că sunt ars de dor pentru salvarea neamului omenesc, care a căzut din rai acum șapte mii de ani și jumătate.

O, nu știu oamenii să citească în Scripturi, nu știu și nu înțeleg cele scrise în Scripturi. Nu știu nici slujitorii bisericii, că ei citesc alte cărți și fac alte cărți, că sunt plini de mândrie și de fală pentru numele lor, nu pentru numele Meu. Ei se folosesc de numele Meu ca să-și facă ei fală cu numele Meu, și nu să Mă cinstească pe Mine. Oamenii citesc de la oameni, nu de la Dumnezeu. Oamenii nu mai au umilință înaintea lui Dumnezeu. Aș voi, poporul Meu, să zidesc în toți oamenii o inimă curată și un duh nou înăuntrul lor. Un duh drept, înnoitor de viață aş voi să le dau la oameni, iar tu ești unealta Mea și Mă ajuți la lucrul Meu de înnoire a lumii. Amin. Să stai mereu la lucru cu Mine, poporul plămada Mea. Tu ești plămada neamului Meu român, ales de Tatăl Meu pentru Mine ca să fie neamul care-Mi dă locaș întru a doua Mea venire. Și iată, Mi-a pregătit Tatăl locaș, ca acolo unde sunt ai Mei cu care Mă ajut, să fiu și Eu, și să lucrez inimă curată și duh drept să înnoiesc întru cele dinăuntru ale oamenilor. Și voi lucra. Amin.

Vin cu Verginica, vin cu sfinții, vin cu apostolul Andrei. Vin la sărbătoarea cerului în mijlocul tău, Israele iubit de cer. Verginica este serbată de sfinți și de îngeri, și de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt. Ea coboară pe cărarea cărții ei, și Eu cobor cu sfinții și cu ea. Ea este serbată de cer, împreună cu apostolul Meu cel întâi chemat la lucrarea de vestire a mântuirii care a venit din cer și s-a făcut trup pe pământ ca să fie mântuire pentru oameni. Apostolul Andrei a lucrat peste România la începutul ei, la nașterea ei între neamuri, iar Verginica a lucrat peste ea acum când Eu vin Mire pe pământ ca s-o fac țară de nuntă și să-i dau slava Mea întru venirea Mea, și să-i dau coroană de cer nou și de pământ nou, în care va locui dreptatea. Vin să zidesc în ea om nou și inimă curată, și duh drept să înnoiesc în ea. Amin.

Sunt cu duh de sărbătoare peste grădina cuvântului Meu, și din ea ies cu Duhul Meu, Care Se face cuvânt dătător de viață. Sunt cu duhul sfinților cei veșnic vii, că aceasta este plata sfinților. Voiesc să fac sfinți din oameni, și duhurile sfinților voiesc tot așa, dar Îmi trebuie sfinți între oameni și cu ei să lucrez și să măresc numărul sfinților pe pământ, căci sfinții au viață veșnică. Cine este sfânt pe pământ, să se sfințească încă și să lucreze cu cele sfinte din el peste oameni și să zidească împărăția cerurilor în oameni, căci oamenii bisericii de pe pământ scriu cărți despre Domnul și despre sfinți, dar n-au putere să zidească pe Dumnezeu în om, căci ei nu sunt sfinți cu cele dinăuntru ale lor, și n-au inima curată și n-au duh drept întru cele dinăuntru ale lor. Dar iată, și Eu scriu carte despre ei și pentru ei, și le spun că școala și cartea de pe pământ a secat mintea cea cerească a omului, că nu este sfințenie în cei ce fac cartea și școala peste oameni, și Eu aş voi să-i iert pe aceștia ca pe fiul risipitor care a folosit averea tatălui său în desfătări și desfrânări lumești, care l-au sărăcit și l-au adus la duh de pocăință. Fiul risipitor și-a pierdut moștenirea, dar a fost iertat de tatăl său pentru că și-a recunoscut greșalele și nevrednicia, și prin umilința lui l-a veselit pe tatăl său, că mare bucurie se face în cer când cel păcătos se întoarce la Dumnezeu recunoscându-și greșalele care l-au despărțit de moștenirea sa, precum este scris. Fratele fiului rătăcit a rămas mirat de bucuria tatălui său pentru întoarcerea fiului care și-a cheltuit moștenirea, dar tatăl i-a spus așa: *«Fiule, nu te întrista. Toate ale mele sunt ale tale, dar acestuia, care a fost mort și a înviat, se cade să-i dăm bucuria iertării, plata pocăinței, și va trăi*

din ale noastre, că el și-a cheltuit moștenirea și drepturile sale și e sărac și umil și cere milă, fiule, cere semnul iertării».

Eu scriu carte pentru fiii cei risipitori de avere duhovnicească și iubitori de desfătări și de desfrânări lumești, că aș voi să-i iert pe aceștia ca pe fiul risipitor care a folosit averea tatălui său în cele risipitoare de avere pierzându-și moștenirea, căci școala și cartea de pe pământ seacă mintea cea cerească a omului, și omul se pierde în cele pământești prin știință omenească, iar când vede că toate ale lui au fost pierdere și nu câștig, se întoarce cu pocăință la Tatăl lui Cel bogat, și cere milă, cere cu umilință, iar cine cere cu umilință, acela primește milă. Această lucrare a milei, voiesc s-o dau la toți cei fără de Dumnezeu, că mare bucurie se face în cer pentru cel ce se pocăiește și se sfințește. De aceea M-am făcut cuvânt din cer peste pământ, căci fiul cel risipitor de azi, nu se întoarce și nu se umilește mai înainte de venirea Mea, că scris este: *«Din pricina fărădelegii, iubirea oamenilor se va răci»*. M-am coborât din cer cuvânt pe pământ ca să strig oamenii la pocăință, și cobor cu sfinții și lucrez cu ei, nu singur, căci așa lucrează Dumnezeu.

O, cel mai mare vrăjmaș al omului, care este? Care vrăjmaș îl desparte pe om de Dumnezeu și de moștenirea sa? Numai un singur vrăjmaș are omul, și acesta este păcatul. Păcatul dă loc diavolului, și diavolul îi dă omului plata păcatului, dar Eu vin din cer pe pământ ca să stric lucrarea diavolului. Vin să-l ajut pe om să scape de păcat și să se facă sfânt, om fără de păcat să se facă. Amin. O, ce dulce este o viață fără de păcat, căci numai aceasta înseamnă viață, iar viața e dulce, viața e miere și lapte, viața e hrana sufletului, iar păcatul e moartea sufletului. Viața este țara din care curge lapte și miere pentru viață din viață. Amin.

O, Verginica Mea, trâmbița Mea din care Eu am sunat și sun deșteptare peste cei păcătoși! Suntem la hotarul de dinaintea soborului tău cu sfinții în serbare și în lucrare peste Israel cel mic, pe care-l avem în mijlocul neamului român. Pe Iacov l-am numit Israel, și pe tine tot așa te-am numit, ca să aibă poporul tău acest nume înaintea Mea. Am venit din cer, am venit cuvânt nou acum șapte ani când te-am ridicat pe tine ca să mergi cu Mine și cu fiii trimiși peste tot poporul tău și ca să-l strigi pentru întâmpinarea Mea și a ta, și am călătorit cu tine, tată, și Ne-am purtat prin toate cetățile pe unde am avut fii hrăniți cu mana cea dulce a cuvântului Meu de pregătire. Am intrat cu tine peste tot, și te-am pus să suni și să aduni pe fiii acestui popor de peste tot, și ei s-au adunat, și ai făcut peste ei carte de mărturie între tine și ei, și ai semănat peste ei sămânța pocăinței, tată, că venise întuneric mare peste pământ, și tu nu voiai să-i acopere întunericul pe cei hrăniți cu lumina Mea prin tine, căci tu ai fost vasul Meu cel plin de lumina cuvântului Meu, și a rămas cartea de mărturie între tine și ei. Dar poporul n-a voit să se ferească de întunericul care a venit tot mai gros peste ei, căci cine nu iubește pe Dumnezeu, acela rămâne în întunericul cel fără Dumnezeu, căci Domnul este lumină. Peste tot ai sunat, tată. Peste tot ai strigat așa cum cloșca își strigă puii când vede că vine furtuna și întunericul. Toate cetățile ți-au deschis ca să intri, și ai intrat, și ai lucrat ca să-i deștepți pe toți, după cum mărturisește cuvântul tău cel de atunci, cartea cetăților poporului tău. Dar din cartea aceea lipsește o carte, Verginico. De șapte ani Mă zbat cu tine, tată, ca să intrăm cu cuvântul cel pentru cartea mărturiilor în cetatea ta, în cetatea din care ai făcut și tu parte, că tu ai strâns în jurul tău creștini, și i-ai hrănit de aproape ca să-ți fie aproape, dar aceștia s-au depărtat cel mai mult de tine, o, trâmbița Mea, și casnicii tăi au fost vrăjmașii tăi, după cum este scris: *«Vrăjmașii omului vor fi casnicii lui»*.

Eu, Verginico tată, nu pot să-Mi desăvârșesc arătarea slavei Mele cu cerul pe pământ, până nu Mă spăl de sângele celor ce au fost cu Mine și cu tine și n-au mai voit să iubească viața, și au iubit păcatul, tată, păcatul care face necredință în om și despărțire de Dumnezeu. Cei păcătoși nu se mai gândesc la păcat și la plata păcatului. Cei păcătoși au pierdut frica și sunt cuprinși de duhul nepăsării, tată.

O, iată ce este de făcut. Vei intra, Verginico, în cetatea în care n-ai putut să intri când ți-ai făcut intrarea și cartea de mărturie pentru toate cetățile poporului tău. Vei intra pe porți, tată, nu

pe deasupra. Pe deasupra numai lupul sare, dar păstorul cel adevărat intră pe porți. Scrie, tată, cartea care a rămas nescrisă, cartea de mărturie pentru cetatea din care ești și tu. Amin.

– *Sună trâmbița lui Dumnezeu peste creștinii din cetatea Pucioasa. Amin.*

Doamne, binecuvintează puterea cuvântului meu ca să intru în cetate și să pot lucra peste ea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Doamne, Tu ești cărarea mea. Mergi înaintea mea și fă-mi cale în ei, că sunt reci toți, și au inimile ferecate de necredință și de nepăsare și de păcate. Doamne, fă din piatră carne. Despietrește-le inimile cele reci și moaie învelișul lor cel tare ca să intru pe porți. Doamne, fă din inimile lor ferecate, fă porți prin care să intru și să pot sta să lucrez cuvântul vieții. Doamne, făcă-se voia Ta și nu a lor. Amin.

– Verginico, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Atotputernic și pot tot ceea ce voiesc Eu. Amin.

Ridicați-vă, voi, porți, și vă deschideți înaintea Mea ca să intru. Treziți-vă, voi, cei care ați fost cu Mine, ca să auziți pe Cel Care a fost cu voi, Dumnezeu din cer pe pământ. Sună glasul trâmbiței Mele peste voi. Deschideți! Amin.

Intră, Verginico, și sună din trâmbiță și întocmește-ți cartea cea pentru cetatea ta. Tu ești dintre sfinți, și ești cu sfinții în sobor de sărbătoare pentru ziua când te-am așezat de-a dreapta Mea întru cele cerești. Intră, tată. Binecuvântată să-ți fie intrarea ta cu cuvântul în casa ta și în cetatea ta de unde Eu am venit și te-am luat ca să fii în cer. Se încheie cartea mărturiilor pentru cetățile poporului Meu și al tău. Intră, tată, căci necredința lor nu este piedică pentru cuvântul Meu. Eu sunt Cel ce pot tot ce voiesc Eu. Amin.

– *Doamne, am intrat și sun, că Tu mi-ai fost cale de intrare. Amin. Făcă-se voia Ta precum în cer, Doamne.*

Amin, amin zic vouă: eu sunt trâmbița lui Dumnezeu, iar după această trâmbiță sună Domnul, cea de a șaptea trâmbiță. Amin, amin, amin.

Până acum n-am putut să vă strig, pentru că n-ați putut voi să mai vreți să credeți în mine cea care sunt pururi vie precum toți sfinții sunt, și nici acum nu vreți și nu puteți, și nici eu nu pot, dar poate Domnul puterilor, că El a spus: «Eu sunt Domnul Cel Atotputernic, Domnul puterilor».

Sunt șapte ani de când mi-a dat Domnul trâmbița să sun peste cetățile poporului meu, de când mi-a ridicat glasul duhului meu ca să sune și ca să fiu eu glasul Celui ce strigă peste pustiul inimilor poporului meu. Dar peste voi n-am putut să-mi las glasul, că v-ați ascuns. Și unde v-ați găsit să vă ascundeți! Sub poala preotului v-ați ascuns, ca să-l nimiciți și pe el ca și pe voi, ca să fie nimic prin voi, și v-ați ascuns sub scutul celor necredincioși ca să le întăriți puterea necredinței lor și a voastră. Sub glasul hulitorilor și al defăimătorilor v-ați ascuns, ca să întăriți prin voi necredința lor și lucrarea lor cea rea și ca să nimiciți lucrarea lui Dumnezeu, cea care are cuvântul vieții veșnice.

O, ce-ați făcut! O, cine v-a pus să faceți împotrivire și necredință și rătăcire de la viața cea creștină care v-a ținut vii până ce eu am plecat la cer ca să fiu cu voi din cer și ca să vă ajut și mai mult, și să cereți Domnului tot ce voiți în numele meu și să primiți de la Dumnezeu? O, cu ce a fost rea viața pe care v-a învățat Domnul s-o trăiți și să n-o părăsiți ca să aveți viață? O, de ce ați părăsit viața, viața cea cu Dumnezeu? Eu am fost îndemnul Domnului, Care vă îndemna la viață fără de păcat și sfântă. Și dacă n-ați vrut, de ce ați hulit viața și învățătura ei, care curge din cer, și nu stă în cer, și vine pe pământ, ca să fie luată de oameni?

Am stat între voi jertfă de suferință, că mă așezam în fața Domnului ca Moise ca să nu fiți pedepsiți voi pentru cele greșite din voi. Am avut o viață de lacrimi și de durere fără mângâiere, căci trupul meu numai într-o suferință a petrecut. M-am dat dușmanilor Domnului și ai mei și ai voștri, care mă luau de lângă voi și mă duceau în temnițele lor ca să mă chinuiască pe mine și pe Domnul și ca să fiți voi păziți de plata greșalelor voastre și să nu pieriți. Am plâns și am suspinat mereu pentru toate ușurătățile voastre, căci ce puțin Îl iubeați pe Dumnezeu! Plângeam

în închisoare și ziceam: „Scoate-mă, Doamne, și mă du la ei ca să nu-i înghită rătăcirea din lume și faptele lumii“.

N-am venit acum la voi ca să vă las carte mare, că e cartea lui Dumnezeu pe pământ, și peste voi lăsată. Dar scriu în cartea voastră întrebare peste voi: de ce m-ați părăsit? De ce, mămică? De ce, oare, m-ați părăsit? Copii și nepoți, rude și vecini ai mei ucenici, de ce, oare, m-ați părăsit? De ce, oare? Și de ce nu v-ați întors la hrana care v-a crescut ca să fiți creștini pe pământ? De ce nu v-ați întors când ați văzut că se împlinesc lucrările Domnului cele proorocite pe vremea când eram cu voi? De ce nu v-ați întors? De ce nu vă întoarceți? O, ai cui sunteți acum? Ai cui mai sunteți voi, oare? Voi știți să răspundeți? Am venit să pregătesc poporul cel credincios pentru venirea Domnului cu sfinții Săi după cum scrie în Scripturi. Voi ce veți face în clipa aceea dacă vă va găsi Domnul mâncând și bând și însurându-vă și măritându-vă și fugind de Dumnezeu? Unde vă veți face ascunzătoare?

V-am hrănit din greu cu cele de la Domnul ca să fiți creștini între oameni, și toți, aproape toți dintre voi ați hulit numele meu și dragostea mea cea pentru Domnul și pentru voi. Dacă eu am greșit Domnului, ca un om, sau vouă, era Domnul judecătorul și miluitorul meu. Nu trebuia să faceți voi aceasta, că eu v-am iubit, și n-a fost vinovat cuvântul Domnului care curgea peste voi prin gura mea cea lucrată de Dumnezeu pentru cuvântul Său. Dar eu am dus o viață de chin pentru ca să fiți voi creștini și pentru ca să fiți urmașii mei, ucenicii mei să fiți și nu vrăjmașii mei. Și iată-i pe cei ce n-au fost hrăniți și învățați și miluiți cât ați fost voi, și aceștia au fost credincioși și ascultători Domnului și s-au lăsat tocmiți de Domnul ca să fie urmașii mei cei duhovnicești, că voi n-ați vrut să mă urmați. Dar eu sunt vie și nu pier în veci, că am fost și sunt trâmbița lui Dumnezeu, și sunt purtată mai departe prin pasul celor credincioși.

Se miră o lume întreagă de voi cum de m-ați părăsit! Lucrarea cuvântului lui Dumnezeu a fost și este adevăr, și adevărul se împlinește și se face cale a lui Dumnezeu peste pământ și cale a omului spre cer. Dar voi pe ce cale pășiți? Ce cale aveți sub picioare? Marea e plină de valuri aspre și de furtună și de pirați. O, care vă este bărcuța? Care vă este malul și țărnuțul? Unde vă sunt copiii, unde vă sunt? O, îmi acopăr ochii duhului, că nu pot purta rușinea pentru voi și pentru copiii voștri. De ce, oare, de ce v-ați făcut lume, lume fără Dumnezeu? Vine lumea spre Dumnezeu și se face sfântă cu viața, și voi v-ați făcut din creștini, lume, și lumii îi vine sfârșitul acum, iar creștinilor sfinți le vine începutul veacului cel nou cu Domnul, veacul cel fără de sfârșit, despre care scrie în Scripturi.

O, cum să privesc eu la voi? V-ați făcut din creștini, păgâni, căci viața voastră este păgânie. Ați deschis poarta casei mele și a intrat în ea lume păgână. Cum veți răspunde Domnului pentru această nelegiuire? Domnul a avut lucrare cerească și tron al cuvântului Său în casa mea, și pe casa aceasta scrie „cer“, iar voi ați întinat acest cuvânt scris. Ați lăsat pe copiii voștri să învețe să moară și nu v-a fost milă de ei, căci mai întâi ați murit voi. Iar când copiii voștri vor fi treziți de conștiința care va veni din cer peste ei, copiii voștri vă vor judeca pentru că i-ați lăsat să moară întru toate. Și iată, alții sunt fiii mei și ai Domnului, dar voi și pe aceștia i-ați hulit. Dacă m-ați hulit pe mine, și pe ei i-ați hulit, precum este scris în Scripturi. Dar cei huliți de voi sunt cei credincioși, cu care eu merg și vestesc peste lume pe Domnul, Care vine ca să dea fiecăruia după cum este fapta fiecăruia.

O, n-ați vrut să vă sfințiți, n-ați vrut. A venit Domnul să-Și pregătească poporul pentru sfințenie și pentru ca să stea înaintea Lui la venirea Lui, că trebuie popor pregătit pentru această mare zi, ziua venirii Domnului, dar voi n-ați vrut să vă faceți sfinți cu viața și cu portul și cu hrana și cu apa și cu fapta. Nu mai este nimic curat pe pământ. Numai om întinat, numai lucru întinat este.

Ziceți că eu am mâncat carne, așa cum zic despre Domnul cei care zic că Domnul a mâncat carne și pește. O, dacă eu n-aș fi mâncat carne, așa cum ar fi voit Domnul, nimeni nu s-ar mai fi apropiat de această lucrare, că n-ar fi lăsat carnea ca să vină să asculte de la Dumnezeu. Dacă

eu nu mâncam carne, ar fi fost vândut strigătul lui Dumnezeu încă din scutece. Și dacă n-ar fi îngăduit Domnul însuratul și măritatul și născutul copiilor voștri și traiul cel plăcut omului, n-ar mai fi putut Domnul să Se facă cuvânt în vreme de întuneric și de fărădelege, căci vânzători ar fi fost toți cei care ar fi trecut pe la gura izvorului acesta. Dar Domnul vă spunea încă de pe atunci că vine vremea cea cerească pe pământ și nu va mai mânca creștinul carne și ouă și lapte, căci creștinul va fi pregătit cu pregătire mare pentru ziua Domnului, Care vine pe norii slavei pe pământ ca să stea la masă cu poporul Lui cel sfânt.

Peștele pe care-l mâncați voi este mult mai greu pentru sufletul omului și pentru trupul omului, este mult mai rău decât carnea. Vaca și oaia și găina nu mănâncă mortăciuni, dar peștele mănâncă trup de om, sânge de om, spurcăciune din om. Peștele mănâncă trup de vietăți din ape, mănâncă toată necurăția care este dată de oameni pe ape, și nimic nu mai este curat în ape. Domnul i-a chemat la El pe pescari și i-a făcut apostoli pentru oameni ca să-i scape de această îndeletnicire cu peștele, și i-a pus să postească și i-a învățat cele ce n-au știut din legea cea pentru oameni, și i-a învățat legea cea pentru sfinți, așa cum v-a învățat Domnul și pe voi, căci creștinului îi sfințește Domnul și apa și hrana și viața, și toate sunt sfințite pentru viața cea curată de creștin. Omul curat poate curăți cu Domnul, dar omul întinat și mâncat și băut nu poate curăți cu Domnul, ci poate spurca totul, prin viața lui cea întinată. Țuica, despre care Domnul v-a spus să n-o aveți pe masă nici cât picătura cea mai mică, acum este făcută de creștin, ca și în curtea casei mele. Televizorul, icoana lumii, icoana la care se închină lumea zi și noapte s-a făcut icoană și pentru creștini mai mult decât icoana Domnului. Și dacă ar trimite Domnul un vrăjmaș care să-i fure creștinului televizorul s-ar duce creștinul la judecată ca să se descopere hoțul care i-a adus paguba aceasta. Vai, că se va întâmpla ca și cu omul căruia i s-a furat o oaie, și el rugându-se la Dumnezeu ca să-i arate pe cel ce a furat oaia, îi va veni un lup în față, și acela va fugi de lup și nu se va mai gândi la oaia cea mâncată de lup, și se va gândi la el că e păgubit de sufletul din el.

O, unde sunteți, voi, creștini ai cetății mele? De ce-ați umblat fără de staul? Lupul era flămând după voi. De ce-ați umblat fără Păstor? E mai bine în lume fără Domnul? A fost rău cu Domnul? Și acum e mai bine fără Domnul în viața voastră? Sunteți scriși în cer, și cerul se uită după voi ca după fiii cei risipitori care și-au pierdut moștenirea și pe Tatăl lor. Lucrez cu duh drept peste voi. Acum șapte ani când am pornit cu pecetea cea vie peste fiii cetăților poporului meu, era Domnul în haina milei îmbrăcat, dar acum e Domnul în haina dreptății, și eu tot la fel. Vă amintesc de cuvântul Domnului care zicea: «O, strada Nuferilor, o, stradă plină de sfinți! Ai grijă, stradă, să nu te faci de rușine!».

Vă amintesc că Domnul vă sfințise, și vă învăța să fiți sfinți cu inima și apoi cu viața. Iar după plecarea mea la cer, voi v-ați întinat inima și apoi viața. Vă făcuse Domnul fii și vă spunea mereu să nu fiți murdari pe hăinuță, că în chip nevăzut vă vizitează Duhul Sfânt. Vă făcuse Domnul acoperământ din lucrarea cuvântului Său, acoperământ de vreme rea și de scăpare de moarte, și nimeni dintre sfinți n-a avut norocul pe care l-ați avut voi. Nici Avraam n-a avut așa trecere ca voi, căci cu el Domnul a vorbit mult mai puțin, dar cu voi a mâncat Domnul la masă mereu, mereu, și când Se întorcea înapoi, era cu lacrimi pentru cele ce vedea la voi și în voi.

O, ce noroc ați avut voi, dar ați dat Domnului cu piciorul și sunteți niște copii rătăciți de Tatăl vostru. Ba unii din fiii voștri s-au încumetat să se facă slujitori ai Domnului, ai Tatălui ceresc, pentru oile Tatălui ceresc, zic ei. O, ei n-au fost în stare să poarte grijă de sufletul lor, dară să mai răspundă pentru sufletele altora! Aceștia sunt cei mai de plâns dintre toți cei care s-au pierdut din lucrarea cuvântului lui Dumnezeu, care păstorește pe poporul cel credincios de pe pământ.

Nu vă mai aduc aminte de cele ce le-ați călcat fără de lege. Nu vă mai amintesc de cele ce nu le-ați ținut pentru Domnul, dar vă amintesc că m-ați părăsit. V-am păstorit cu Domnul douăzeci și cinci de ani, și apoi m-ați părăsit și ați luat alți păstori, și v-au păstorit păcatele de

tot felul și v-au împietrit și v-au ferecat. Dar sun peste voi, sun din cer pe pământ peste voi, cei din cetatea cuvântului lui Dumnezeu. Sun și întocmesc carte de mărturie între mine și voi. Sun și iar sun. Sun cu toată puterea ca să vă desfac urechile și inimile. Sun ca după fiii risipitori care și-au pierdut moștenirea și pe Tatăl lor. Sun ca peste unii rușinați pentru faptele și pentru necredința lor. Sun peste voi și vă pun la îndemână duhul pocăinței care aduce iertarea peste fiii cei risipitori. Puțini mai am vii dintre voi, puțini, puținei, iar ceilalți v-ați cheltuit averea duhovnicească și darurile și veșmântul cu care ați fost de Domnul îmbrăcați, iar acum sunteți goi.

Sun din trâmbiță peste voi. Întoarceți-vă, voi, cei căzuți de la credință, întoarceți-vă la viață cu credință și cu sfințenie și cu pregătire pentru venirea Domnului! Întoarceți-vă la Tatăl Cel ceresc și ziceți cu umilință, voi, cei greșiți: „Doamne, am greșit la cer și înaintea Ta și nu mai suntem vrednici să ne numești fii ai Tăi, dar iartă-ne prin pocăință și prin viață sfântă de-acum, și fă-ne și pe noi ca pe unii din slugăria Ta, ca să nu pierim fără Stăpân, ca să avem Stăpân, Doamne, ca să avem nume, Doamne, că vine vremea să se țină mulți după cei aleși ai Tăi, ca să le poarte numele și să scape de cele ce vin peste pământ“.

O, aruncați-vă la mila Domnului și cereți milă. Cereți, voi, cei greșiți, voi, cei despărțiți de mine, cereți împăcarea. Cereți voi, că eu nu pot să cer pentru voi, că voi nu sunteți împăcați cu mine. Voi m-ați părăsit, m-ați urât, m-ați vorbit de rău, și Domnul v-a auzit. El este ochi și urechi peste tot, și scrie tot.

Sun peste voi ca să vă desfac auzul și inima. Nimeni nu poate striga la Dumnezeu pentru voi. Numai voi puteți striga dacă veți voi mila și iertarea lui Dumnezeu, dar nu uitați ce vă spun: mila și iertarea lui Dumnezeu, nu a omului. Strigați la mila Domnului și stați așteptând-o apoi. Eu sunt cea care vă iert acum pentru toate câte ați greșit față de mine cât am fost cu voi și după ce am plecat la Domnul. Vă iert și vă dezleg de toate câte ați făcut rău față de mine, cea care am purtat și port și din cer lucrarea Domnului peste cei credincioși. Vă iert și vă dezleg de toate piedicile, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin. Vă iert ca să puteți trece în sus la Tatăl cu rugăciunile voastre cele pentru pocăință și pentru iertare. Chiar și dacă nu voiți să vă iert, chiar și dacă nu credeți că vă iert, chiar și dacă nu credeți că ați greșit, eu vă iert pe toți cei care știți și care nu știți că ați greșit. Îi iert și pe cei care prin voi au hulit pe Dumnezeu în această lucrare. Îi iert și pe cei din lume care au fost ațâțați de voi să se ridice cu necredință împotriva lucrării lui Dumnezeu și a poporului care este acum cu mine și cu Domnul. Iar voi rugați-vă lui Dumnezeu să vă descopere adevărul Său cel din lucrarea cuvântului Său care v-a însoțit și pe voi atâta vreme. Amin.

Doamne, am sunat peste cetatea cuvântului Tău. Doamne, să ia toți din glasul trâmbiței mele. Să ia și cei din neamul meu cel după trup, cei din casa mea; să ia și rudele și vecinii mei cei aduși de credința lor lângă mine și lângă Tine, Doamne; să ia și nașii, și finii; să ia și cei mai de departe de străduța cea care a purtat lucrarea cuvântului Tău, că eu, Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, tu ești îmbrăcată cu duhul dreptății, că vremea de acum, aceasta este. Tu ai iertat greșiților tăi toate cele greșite precum și Eu am iertat și am spus: «*Oricine va greși împotriva Fiului Omului, i se va ierta*». Dar să nu rămână cineva neîmpăcat cu Duhul Sfânt, Verginico, fiindcă acest păcat rămâne împotriva celui ce-l face. Cine L-a cunoscut pe Dumnezeu, și apoi s-a despărțit de El părăsindu-L, acela are acest păcat asupra sa. Acesta este cel mai greu păcat pe care-l face omul cel cunoscător de Dumnezeu, căci fără cunoașterea lui Dumnezeu, păcatul nu are putere asupra omului păcătos. Dar acum Eu sunt cuvânt peste pământ și nimeni nu mai poate spune că nu M-am vestit pe Mine Însuși până la toate marginile mai înainte de venirea Mea cea slăvită. Era scris că nu va veni ziua Mea cea mare până nu Mă voi vesti pe Mine Însuși peste tot pământul.

Poporul Meu, poporul Meu cel credincios, am sărbătorit, fiule, în mijlocul tău. M-am făcut sărbătoare de cuvânt peste tine. M-am slăvit în trâmbița Mea, căci ea a fost slava Mea. Cuvântul Meu este slava Mea. Israele, să fii, fiule, treaz și viu, și să primești hrana Mea din gura Mea. Eu am lucrat în mijlocul tău și am pus pe Verginica să-și scrie cartea de mărturie peste cetatea ei care doarme în necredință de când ea a plecat la cer. Iar tu, poporul Meu cel credincios, îi ești martor că ea lucrează în sobor așa cum este lucrarea cea din cer. Ea s-a ușurat de apăsare, că și-a încheiat cartea cea peste cetățile ei, carte care a fost întocmită acum șapte ani. Iar tu, popor iubit și credincios, să sărbătorești cu bucurie serbările cerești care sunt din cer cu tine, și să fii binevestitor prin lucrarea Mea cu tine, că Eu Mă vestesc că sunt cu tine, Mă vestesc până la toate marginile. Amin.

Așează-te în Duhul Sfânt, poporul Meu iubit, și așa să stai, și așa să te gălesc, căci Duhul lui Dumnezeu lucrează pentru tine și te înnoiește mereu ca să strălucești, poporul Meu. Amin, amin, amin.

30-11/13-12-1997